

ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ
เรื่อง นโยบายธรรมาภิบาลข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้วยพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการสาธารณะเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อการให้บริการและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน รวมทั้งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการและการบูรณาการข้อมูลภาครัฐและการทำงานให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล และต่อมาคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลได้ออกประกาศ เรื่อง ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๓ เพื่อกำหนดให้มีธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อเป็นหลักการและแนวทางในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการให้เป็นไปตามธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐในระดับหน่วยงานให้สอดคล้องกับธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐด้วย สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงกำหนดนโยบายธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดังนี้

บทนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ในฐานะเป็นหน่วยงานกลางของรัฐ ในการดำเนินการเกี่ยวกับสถิติตามหลักวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐ จัดทำสำมะโนหรือการสำรวจตัวอย่างประสานกับหน่วยงานในการสร้างเครือข่ายสถิติ เพื่อให้ได้มาซึ่งฐานข้อมูลสถิติที่สำคัญและเป็นปัจจุบันของประเทศ ให้บริการสถิติแก่หน่วยงาน องค์กรเอกชน และบุคคลทั่วไป เผยแพร่สถิติและจัดให้มีการศึกษาอบรมวิชาความรู้เกี่ยวกับสถิติ รวมทั้งร่วมมือและประสานงานกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศในงานเกี่ยวกับสถิติ

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๗ (๒) และมาตรา ๘ ซึ่งกำหนดให้มีธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐสำหรับเป็นหลักการและแนวทางในการดำเนินการของหน่วยงาน และประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ข้อ ๔ (๕) การจำแนกหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อกำหนดนโยบายข้อมูลหรือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับผู้มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน สำหรับให้ผู้ใช้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบายหรือกฎเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการข้อมูลภาครัฐอย่างเป็นระบบ และตามความในพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะราย

ดังนั้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดนโยบายธรรมาภิบาลข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานมีการบริหารจัดการและการบูรณาการข้อมูลให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการบริหารจัดการข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำหรับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และผู้ที่เกี่ยวข้อง
๒. เพื่อให้การบริหารจัดการข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติสอดคล้องกับกฎหมาย กรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
๓. เพื่อใช้เป็นกรอบการจัดทำแนวปฏิบัติการบริหารจัดการระบบข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ให้เป็นไปตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ

ขอบเขต

นโยบายนี้จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยวาง กรอบนโยบายให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และ เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance Council) คณะทำงานบริการข้อมูล (Data Stewards) และบุคลากรของสำนักงาน สถิติแห่งชาติดำเนินการและปฏิบัติตามนโยบายนี้

คำนิยาม

- “สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- “บริการข้อมูล” หมายถึง เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานสถิติแห่งชาติให้ปฏิบัติ หน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูล
- “เจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือบุคลากรอื่นใดที่สำนักงานสถิติ แห่งชาติมอบหมายในการบริหารจัดการข้อมูล
- “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (จากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒)
- “เจ้าของข้อมูล” หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล
- “ข้อมูล” หมายถึง สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริงหรือเรื่องอื่นใด ไม่ว่าจะการสื่อ ความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ใน รูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ภาพถ่ายดาวเทียม ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องมือตรวจวัด การสำรวจระยะไกล หรือวิธีอื่นใด ที่ทำให้สิ่งนั้นบันทึกไว้ปรากฏได้
- “ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ” หมายถึง การกำหนดสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของ ผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการข้อมูลทุกขั้นตอน เพื่อให้การได้มาและการนำไปใช้ข้อมูลของหน่วยงาน ภาครัฐถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน รักษาความเป็นส่วนบุคคลและสามารถเชื่อมโยงกันได้อย่าง มีประสิทธิภาพและมั่นคง ปลอดภัย
- “ข้อมูลดิบ” หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถามของโครงการสำมะโน/สำรวจต่าง ๆ ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และยังมีได้ประมวลผล (จากประกาศสำนักงาน สถิติแห่งชาติ เรื่อง นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒)

“ข้อมูลระดับย่อย” หมายถึง ข้อมูลดิบทั้งหมดที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วน และความแนบเนียนของข้อมูลไว้เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะนำไปใช้ในการประมวลผล เป็นสถิติต่อไป (จากประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒)

“ข้อมูลเฉพาะบุคคล” หมายถึง ข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติได้เก็บรวบรวมตามอำนาจหน้าที่

“ข้อมูลเฉพาะราย” หมายถึง ข้อมูลกลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติได้เก็บรวบรวมตามอำนาจหน้าที่

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่า ทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ (จากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒)

“สถิติ” หมายถึง ข้อความหรือตัวเลขที่แสดงผลที่ประมวลจากข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมได้ (จากพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐)

“ข้อมูลสถิติ” หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเกี่ยวกับสถิติตามหลักวิชาการ ประกอบด้วย ข้อมูลดิบ ข้อมูลระดับย่อย ข้อมูลเฉพาะบุคคล (จากประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒)

“ชุดข้อมูล” หมายถึง การนำข้อมูลจากหลายแหล่งมารวบรวม เพื่อจัดเป็นชุดให้ตรงตาม ลักษณะโครงสร้างของข้อมูล หรือจากการใช้ประโยชน์ของข้อมูล

“บัญชีข้อมูล” หมายถึง เอกสารแสดงบรรดารายการของชุดข้อมูล ที่จำแนกแยกแยะโดยการ จัดกลุ่มหรือจัดประเภทข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของหน่วยงานของรัฐ

“บูรณาการข้อมูล” หมายถึง การดำเนินการจัดทำและจัดเก็บข้อมูลตั้งแต่สองแหล่งขึ้นไป ด้วยวิธีการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยน โดยขึ้นกับลักษณะการใช้งานเป็นสำคัญ เพื่อลดความซ้ำซ้อน และ ใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกัน ตามความพร้อมของเจ้าของข้อมูลและภารกิจขององค์กร

“การบริหารจัดการข้อมูล” หมายถึง ขั้นตอนการสร้างข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บ การจัดเก็บถาวร การทำลายข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การใช้ข้อมูล การแลกเปลี่ยน การเชื่อมโยงข้อมูล และการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ

“เชื่อมโยงสถิติ” หมายถึง การดำเนินการนำข้อมูลจากสองแหล่งขึ้นไปที่มีลักษณะเฉพาะ มีการจัดการที่อิสระจากกัน และมีตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปรที่ต่างกันตามภารกิจองค์กร แต่จะมีตัวแปรหลัก (Primary Key) ในแต่ละแหล่งข้อมูลทำหน้าที่เชื่อมข้อมูลให้สามารถนำตัวแปรจากทั้งสองแหล่งมาใช้งาน ร่วมกันได้ (Linkage) ส่วนใหญ่การเชื่อมโยงเกิดจากกิจกรรมข้อมูลธุรกรรมหรือข้อมูลที่ใช้การทำงานร่วมกัน แบบทันที กรณีข้อมูลสถิติเป็นการเชื่อมโยงสถิติตามรอบระยะเวลาการผลิตข้อมูลสถิติเป็นรายวัน หรือ รายชั่วโมง

“การเชื่อมโยงข้อมูลส่วนบุคคล” หมายถึง การดำเนินการนำข้อมูลจากแหล่งอื่นหรือหลายแหล่ง มาด้วยวิธีการอย่างปลอดภัย โดยต้องมีตัวแปรหลัก (Primary Key) ในแต่ละแหล่งข้อมูลทำหน้าที่เชื่อมข้อมูล ให้สามารถนำตัวแปรจากทั้งสองแหล่งมาใช้งานร่วมกันได้

“แลกเปลี่ยนสถิติ” หมายถึง กระบวนการส่งและรับข้อมูลสถิติที่มาจากข้อตกลงระหว่าง ผู้ผลิตข้อมูล ผู้ใช้ข้อมูล และเจ้าของโครงสร้างข้อมูลร่วมกันกำหนดหมวดหมู่ โครงสร้างข้อมูล กระแสข้อมูล รหัสข้อมูล และคำอธิบายข้อมูล เพื่อให้สามารถใช้อ้างอิงข้อมูลร่วมกันได้ โดยข้อมูลสถิติและคำอธิบายข้อมูล สถิติ จะไม่เปลี่ยนแปลงในระหว่างการส่งและรับข้อมูล

“เครือข่ายสถิติเพื่อการแลกเปลี่ยน” หมายถึง เครือข่ายการแลกเปลี่ยนสถิติของหน่วยงานที่มีการจัดทำสถิติ เพื่อรวบรวมสถิติที่สำคัญและเป็นปัจจุบันของประเทศ ที่กระจายอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ โดยกำหนดกระแสข้อมูล (Data Flow) และโครงสร้างข้อมูลร่วมกันเพื่อใช้งานเป็นมาตรฐานเดียวกัน

“การจัดเก็บข้อมูล (Store)” หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลที่เกิดจากกระบวนการสร้างหรือข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานอื่น เพื่อให้มีระเบียบ ง่ายต่อการใช้งาน ไม่สูญหายหรือถูกทำลาย และทำให้ผู้ใช้งานสามารถประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ ตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บลงแฟ้มข้อมูล (File) หรือระบบการจัดการฐานข้อมูล (Database Management System : DBMS)

“การประมวลผลและใช้ข้อมูล (Processing and Use)” หมายถึง การนำข้อมูลที่จัดเก็บมาประมวลผล เช่น การถ่ายโอนข้อมูล การเปลี่ยนรูปแบบการจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงาน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้งานให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ รวมถึงการสำรอง (Backup) ข้อมูล

“การเผยแพร่ข้อมูล (Disclosure)” หมายถึง การนำข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานสถิติแห่งชาติเผยแพร่ตามช่องทางต่าง ๆ อย่างเหมาะสม อาทิ การเปิดเผยข้อมูล (Open data) การแชร์ข้อมูล (Sharing) การกระจายข้อมูล (Dissemination) การควบคุมการเข้าถึง (Access Control) การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน (Exchange) และการกำหนดเงื่อนไขในการนำข้อมูลไปใช้ (Condition)

“การจัดเก็บข้อมูลถาวร (Archive)” หมายถึง เป็นการย้ายข้อมูลที่มีช่วงอายุเกินช่วงใช้งานหรือไม่ได้ใช้งานแล้ว เพื่อเก็บรักษาถาวรโดยที่ข้อมูลนั้นไม่มีการลบ ปรับปรุง หรือแก้ไขอีก และสามารถนำกลับไปใช้งานได้ใหม่เมื่อต้องการ

“การทำลายข้อมูล (Destroy)” หมายถึง การทำลายข้อมูลที่มีการจัดเก็บถาวรเป็นระยะเวลาสั้นหรือเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนด

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง รวมทั้งสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่

พระราชบัญญัติ

- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐
- พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒
- พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
- พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒
- พระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

ระเบียบ

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศ เพื่อให้รับทราบว่ามีประกาศเกี่ยวเนื่องกับธรรมาภิบาล

- ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การให้บริการข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖
- ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง แนวปฏิบัติการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑
- ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒
- ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๔
- ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. นโยบายธรรมาภิบาลข้อมูลต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องได้รับการอนุมัติ เพื่อประกาศใช้และถือปฏิบัติทั่วทั้งสำนักงาน โดยให้มีผลบังคับใช้กับบุคลากรในทุกระดับชั้นของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒. ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ มีอำนาจกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามโครงสร้างธรรมาภิบาลข้อมูล

๓. กำหนดให้ผู้อำนวยการศูนย์/กอง หรือเทียบเท่า ผู้อำนวยการกลุ่มขึ้นตรง และสถิติจังหวัด เป็นผู้กำหนดสิทธิการบริหารจัดการข้อมูลที่อยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบของตน

๔. กำหนดให้มีการวัดผลการดำเนินการและความสำเร็จของธรรมาภิบาลข้อมูล โดยมีอย่างน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การประเมินความพร้อมธรรมาภิบาลข้อมูล (๒) การประเมินคุณภาพข้อมูล และ (๓) การประเมินความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล

๕. กำหนดให้มีการติดตาม และรายงานผลการดำเนินงาน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อนำไปปรับปรุง กระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๖. กำหนดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล เพื่อป้องกันการละเมิด การเข้าถึง การสูญหาย การทำลาย หรือการเปลี่ยนแปลงข้อมูล โดยปราศจากอำนาจโดยมิชอบ หรือโดยมิได้รับอนุญาต

๗. กำหนดให้มีมาตรการ วิธีการ และแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเฉพาะบุคคล ข้อมูลเฉพาะราย และสถิติที่สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และแนวปฏิบัติของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

๘. กำหนดให้มีการจัดทำสถาปัตยกรรมองค์กรและพัฒนาระบบการบริหารข้อมูลให้เป็นไปตามกรอบสถาปัตยกรรมองค์กร

๙. กำหนดให้มีการจัดทำระบบบัญชีข้อมูลตามกรอบมาตรฐานการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ

๑๐. กำหนดให้มีแนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องตามนโยบายข้อมูล และทบทวนแนวปฏิบัติให้เป็นตามพระราชบัญญัติที่บังคับใช้

๑๑. กำหนดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นโยบายข้อมูลให้กับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการปฏิบัติตามนโยบายข้อมูล

๑๒. กำหนดให้มีการตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างนโยบายข้อมูลกับการดำเนินการใด ๆ ของผู้มีส่วนได้เสีย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๑๓. กำหนดให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติตามนโยบายข้อมูล โดยผู้ตรวจประเมินตามที่คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด และติดตามผลการประเมินเพื่อปรับปรุง ป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาที่พบอย่างต่อเนื่อง

๑๔. กำหนดให้มีการทบทวนนโยบายธรรมาภิบาลข้อมูลในทุก ๒ ปี หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

๑๕. กำหนดให้มีมาตรฐานหรือวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ได้แก่ มาตรฐานการจัดชั้นความลับของข้อมูล เพื่อจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลให้มีความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศอย่างเหมาะสม

๑๖. กำหนดให้แจ้งความมีอยู่ และรายละเอียดของข้อมูลที่สำคัญ เช่น คำอธิบายข้อมูลหรือเมทาดาทา ชุดข้อมูล การจัดชั้นความลับข้อมูล ให้แก่ผู้รับผิดชอบตามโครงสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลได้ทราบ และดำเนินการตามกระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ

๑๗. กำหนดสภาพแวดล้อมของการจัดเก็บข้อมูลที่เอื้อต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยและคุณภาพของข้อมูล โดยนำหลักการพื้นฐานของสถิติทางการ (Fundamental Principle of Statistics : FPOS) หลักปฏิบัติของการผลิตสถิติทางการ (Code of Practice: CoP) แบบจำลองกระบวนการจัดทำสถิติทั่วไป (Generic Statistical Business Process Model : GSBPM) กรอบการประเมินคุณภาพสถิติ (Data Quality Assessment Framework) มาประยุกต์ใช้

๑๘. ส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบอัตโนมัติมาใช้ในการจัดทำคำอธิบายข้อมูลหรือเมทาดาทา

๑๙. สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมเพื่อสร้างความตระหนักถึงธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และการบริหารจัดการข้อมูล โดยให้ครอบคลุมทุกกระบวนการของการบริหารจัดการและวงจรชีวิตของข้อมูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๒๐. จัดให้มีทรัพยากรด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการเทคโนโลยีที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการข้อมูล

หมวดที่ ๒ การจัดเก็บข้อมูลและทำลายข้อมูล

วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดเก็บข้อมูลและทำลายข้อมูลอย่างมีคุณภาพ มีการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. กำหนดชั้นความลับของข้อมูล ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. จัดเก็บให้สอดคล้องกับแนวทางหรือมาตรฐานการจัดชั้นความลับของข้อมูลที่กำหนดไว้ เพื่อให้ข้อมูลมีความมั่นคงปลอดภัย และรักษาคุณภาพของข้อมูล

๓. กำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงข้อมูล

๔. จัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับกระบวนการงานสถิติ และวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน โดยข้อมูลต้องมีความถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นปัจจุบัน โดยจัดทำเมทาดาทา สำหรับชุดข้อมูลที่มีการจัดเก็บ

๕. ให้มีการเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเฉพาะบุคคล ข้อมูลเฉพาะราย และสถิติไว้อย่างถาวรเพื่อการใช้ประโยชน์ข้อมูลในอนาคตภายหลัง

๖. ในกรณีที่มีการร้องขอให้ทำลายข้อมูลส่วนบุคคลจากเจ้าของข้อมูล ผู้ควบคุมหรือหน่วยงานที่จัดเก็บต้องดำเนินการทำลายให้เร็วที่สุด โดยต้องไม่ขัดต่อข้อตกลงระหว่างเจ้าของข้อมูลกับผู้ควบคุม หรือไม่ขัดต่อข้อกำหนดใด ๆ

๗. กำหนดแนวปฏิบัติในการทำลายข้อมูลเมื่อข้อมูลไม่มีการใช้งานหรือมีการเก็บเกินระยะเวลาที่กำหนด แต่ควรมีการเก็บรักษาเมทาดาทา ของข้อมูลที่ทำลายไว้เพื่อใช้สำหรับการตรวจสอบ
๘. สร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บและทำลายข้อมูลให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

หมวด ๓ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล

วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดนโยบายในการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูลให้ได้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง ตรงตามวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. กำหนดแนวปฏิบัติและมาตรฐานของการประมวลผลข้อมูลให้เป็นไปตามแบบจำลองกระบวนการจัดทำสถิติทั่วไป (GSBPM) และทำการสื่อสารให้แก่ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ
๒. ดำเนินการประมวลผลข้อมูลที่เป็นความลับให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๓. ดำเนินการประมวลผลข้อมูลที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเฉพาะบุคคล ข้อมูลเฉพาะราย และสถิติ ให้เป็นไปตามขอบเขต เงื่อนไข หรือวัตถุประสงค์และฐานอำนาจทางกฎหมายนั้น
๔. จัดทำเมทาดาทา สำหรับข้อมูลที่จัดเก็บให้อยู่ในระบบฐานข้อมูล
๕. ต้องบันทึกประวัติการประมวลผลและการใช้ข้อมูล (Log File) เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

หมวด ๔ การเปิดเผยข้อมูล

วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดนโยบายในการเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้สามารถเปิดเผยข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ตรงตามวัตถุประสงค์ของการให้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ห้ามเปิดเผยข้อมูลที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง นโยบาย และแนวปฏิบัติ ไม่ว่าข้อมูลจะอยู่ในรูปแบบใดหรือสถานที่ใดก็ตาม
๒. ต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าของข้อมูลก่อนการเปิดเผยข้อมูล
๓. ให้มีการระบุช่องทางการเปิดเผยข้อมูลที่เข้าถึงและนำไปใช้ได้ง่าย
๔. ให้มีการเปิดเผยเมทาดาทา ควบคู่ไปกับข้อมูลที่มีการเปิดเผย
๕. ต้องตรวจสอบได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลได้ถูกดำเนินการอย่างเหมาะสมหรือเป็นไปตามแนวทาง หรือแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ และรักษาคุณภาพของข้อมูล

หมวด ๕ การแลกเปลี่ยนและการเชื่อมโยง

วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดนโยบายในการแลกเปลี่ยนสถิติและการเชื่อมโยงสถิติระหว่างหน่วยงานให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และข้อมูลมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. กำหนดแนวปฏิบัติในการจัดการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ โดยรวมถึงคุณภาพข้อมูล และผู้ประสานงานหรือศูนย์ติดต่อ (Contact Center)
๒. กำหนดกระบวนการในการแลกเปลี่ยนสถิติ กระบวนการเชื่อมโยงสถิติ การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นตอนเริ่มดำเนินการ ขั้นตอนระหว่างดำเนินการ และขั้นตอนสิ้นสุดการดำเนินการ โดยนำมาตรฐานสากล เช่น มาตรฐาน DDI (Data Documentation Initiative) มาตรฐาน SDMX (Statistical Data and Metadata eXchange) มาประยุกต์ใช้งาน

๓. กำหนดเมทาดาดา ของชุดข้อมูลที่ต้องการการแลกเปลี่ยนสถิติ กระบวนการเชื่อมโยงสถิติ การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นให้ครบถ้วน

๔. จัดทำสัญญาอนุญาตหรือข้อตกลงในการแลกเปลี่ยนสถิติ กระบวนการเชื่อมโยงสถิติ การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลและการนำข้อมูลไปใช้

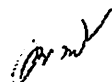
๕. กำหนดเทคโนโลยีและมาตรฐานทางเทคนิคที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนสถิติ กระบวนการเชื่อมโยงสถิติ การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

๖. ต้องบันทึกรายละเอียดและจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งที่มีการแลกเปลี่ยนสถิติ กระบวนการเชื่อมโยงสถิติ การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล (Log File) ระหว่างหน่วยงาน เพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ

๗. ต้องตรวจสอบได้ว่าการแลกเปลี่ยนสถิติ กระบวนการเชื่อมโยงสถิติ การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ได้ดำเนินการอย่างเหมาะสมหรือเป็นไปตามแนวปฏิบัติ และมาตรฐานที่กำหนด

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

(นางสาววันเพ็ญ พูลวงศ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ